

Universitätsbibliothek Paderborn

Consilia || Salomonis, || Sive || Collecta Salomonis || Axiomata

Maxime Necessaria Homini, ut se ipsum sapienter dirigat ; E Gallico In
Latinum versa, revisa & amplicata per Auctorem, cum Indicibus
necessariis

Continuatio || Consiliorum || Sapientiæ, || Sive || Axiomatum || Salomonis -
Maxime Necessariorum Homini, ut se ipsum sapienter dirigat ; Cum
Reflexionibus Sup hac Axiomata

Cureau De Lachambre, Pierre

Coloniæ Agrippinæ, 1694

XI. Mendicitatem & divitias ne dederis mihi. Prov. 33.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37901

REGULA UNDECIMA.

*Mendicitatem & divitias ne de-
ris mihi. Prov. 30.*

PARAPHRASIS.

*Nec mendicitatem nec multitudinem di-
vitiarum, dicit Salomon. Hanc de-
meo, illam non horreo. Una conditio
homines ad atheismum, altera trans-
format in bestias, & ex illis facit
probrum generis humani. He sunt
due abyssus excavatae super terram,
sunt due magna porta ad infernum: Sicut
ti currunt caece ad unam & ibidem
precipitantur per suas profusiones: Sa-
perbi & avari adspirant ad alteram
& damnantur laborando diuinae
ut illuc perveniant.*

*Vera quies invenitur in loco, ubi habet
sapientia in medio. Ex omnibus
bus vita humana securior, honorio-
rior & dulcior est, vivere inter abun-
dantiam & indigentiam, & tam longum
que, quam possibile sit, ab unius & alterius
rius extremitate.*

REFLE

Liber

REFLEXIO.

A Principio mundi crediderunt, & adhuc hodie credunt, quod felicitas hominum in hac vita mortali consistat in possessione magnorum bonorum. Plerique videntur habere alias opiniones in hora mortis, & loquuntur tanquam personæ per illas perfectissimè deceptæ: sed quidcunque denique sit, inter illas personas, quæ per medicinas reconvalescunt, paucas invenimus, quæ non in antiqua persistant opinione.

Regula illa, quod homo, quantò est dicitur, tantò est felicior, tantum est affixa cordi nostro, quantum ipsa vita. Oportet ut quis sit mortuus, dicit sanctus Augustinus, ut addiscat vilipendere id quod hic inferius adoramus. Contemptus divitiarum est prima mutatio, quæ generatur in nostra mente, dum eximus mundo, & intramus æternitatem.

Prævenias illam ab hodierno die, & addisce has veritates, quas non minus sci oportet Christianos in Ecclesia Jesu Christi, sicut illas sciunt in inferno damnati, & ipsi dæmones.

Liber II.

e

Judi-

Judicium quod inspiravit coelum sapientioribus inter homines est, quod si volumus esse felices in hoc mundo, debemus nos semper tenere medios, ut nec divites nec pauperes simus, nobis tamen nihil desit, nec etiam aliquid superfluum habeamus, & ut liberi ab inquietudinibus abundantiae & indigentiae inseparabilibus vivamus in pace & quiete per terram nostri boni regiminis, ut denique per longos annos unius vitae tranquillae & devotae possimus progredi ad aeternam vitam infinite desiderabiliorem.

Pone te desuper in ordinem. Summe te labores necessarios ad te stabilientem in hac felicitate non habendi nec nec minus, quam sufficiat personae conditionis. Conare possidere satisfactionem, ut possis transigere tuos dies honore & quiete, & acquirere erga ipsum, & erga tuos domesticos obligationes indispensabiles justitiae & sapientiae Christianae. Habeas satis pro his satisfaciendum tuae ambitioni & aliis rebus.

Passiones sunt quidem apud te , sicut
furiae somno sopitæ , & incatenatæ per
virtutem , sed quæ expergefiunt ad so-
nitum auri. Incipiunt clamare impor-
tunè & obstrepere contra suas catenas,
dum sentiunt te habere in tuis arcibus
modum eas compefcendi. Pecuniam
quam numeras , & quam vident in tuis
manibus , pellit illas in furorem , nec
volunt redire ad sapientiam , quàm
dum eris in impotentia illis placendi.
Redde te pauperem per tuas Eleemo-
synas , ut hæc impotentia gloriosa sit
exemplum , & hæreditas quam relin-
ques tuis prolibus : unico verbo acci-
pe pro tua Regula : *Nec mendicitatem,*
nec divitias : nec nimium nec nimis
parum. Hæc sunt duo mala æqualiter
vicina ultimæ infelicitati , quæ ingre-
dientes domum nostram denotabunt
nobis illum funestum characterem , qui
nunquam possit apparere in frontibus ho-
minum.

Non expecta scire miseras alicujus
carce-

carceris per propriam experientiam, accipe ejus informationem dum es in libertate; sufficit habere oculos & contemplari vitam pauperum & divitum ad discendum, quid sit esse sicut illi.

Recordare quod si fueris in numero personarum quæ inopinatè fiunt divites, & magnorum Dominorum titulis honorantur, omnis tua Superioritas supra alias personas mediocris fortunæ erit, quod diu noctuque habebis plura obstacula importunitates circa te, plures adulteres in tua mensa, plus vanitatum & flatteriarum in tuo apparatu, plus inutilitatis in tua suppellectile, plus stridoris in tua domo, plus conturbationis & inquietudinis in tua mente, plus furoris in passionibus, plus peccatorum in tua conscientia, & plus doloris in tua mente.

Cum omnibus millionibus, quos possidere poteris, non poteris emere aut secundum corpus, & dum tantum numerum corpus habes, non indigebis civitatibus, nec tribus mensis, & minus huc sexaginta manibus pro tuis servis.

Hæc multitudo curarum & expensarum erit tantum utilis aliis personis, quas nutris domi tuæ, & invenies quod Sapiens valde bene dixerit, eos qui laborant, ut divites efficiantur, laborare minime pro se ipsis.

Denique ut melius intelligas veritatem harum propositionum, sis Judex alicujus processus, qui ortus est olim inter aliquem miserabilem mendicum & hominem ex opulentioribus: *Pauper & dives obviaverunt sibi.* Hi quâdam die sibi obviaverunt, & occasio voluit, ut in presentia alicujus magnæ societatis disputarent de superioritate suæ utriusque conditionis, quæ nunquam alias in comparationem venerunt.

Pauper sustinuit, suam conditionem esse præferendam, volens hoc taliter probare, ut dives id ipsum confiteretur & ipsemet agnosceret. Interrogavit hunc, quis esset dulcior aut suavior status, minus pudendus, & magis exemptus à curis & inquietudinibus: habere curam quærendi panem pro se solo; vel quærendi pro sexaginta & centum personis?

Nihil recipere quàm per eleemosynam, vel nihil possidere quàm per latrocinia?

Morderi à pulicibus, aut comedenti centum & amplius servis, quibus nullum aliud est negotium domituz, quam tuam rodere mensam, & qui, si nihil tibi remanet, proijciunt ossa bestiis, & derelinquunt tuum interesse furori & avaritiæ tuorum inimicorum te potentiorum.

Tractari ut nequam, & accusari de ignavia ab aliqua avara cive, quæ tibi negat eleemosynam: aut verò tractari prædo & concussor ab una miserabili Provincia, & audire vocem sanguinis & chrymarum unius desperati populi, qui clamat pro vindicta in cælum contra te, & qui te vocat Parricidam.

Denique an sit magis timendum damnari propter peccata bestiarum, aut propter peccata Dæmonum, & quis de duobus Atheis rudius tractabitur in inferis, an ille qui non cognovit Deum in afflictionibus, an ille qui eum non agnovit in suis prosperitatibus & in mediocritatibus vitiarum?

Non rescivi decisionem hujus disputa-
tionis: Sed Salomon dicit, quod unus &
alter status sit periculosissimus ex omni-
bus statibus vitæ humanæ, & quod ex
duabus viis, quæ ducunt ad unam perpe-
nam infelicitatem, optima tantum, quan-
tum altera valeat. Quidam ex interpreti-
bus adjungit, quod quasi nullæ aliæ per-
sonæ in inferno videantur, quàm illæ quæ
fuerant nimis divites, aut nimis paupe-
res.

Voluntaria paupertas inspirata per de-
votionem, & sustentata per gratiam plus
valet quàm omnes thesauri, & est via re-
ctior & felicior ad cœlum. In hac via cæ-
lesti videtur magna multitudo Religioso-
rum & Sanctorum exemplarium ac conne-
xorum imitationi Jesu Christi.

Divitiæ sapienter directæ & impensæ
cum justitia & charitate Christiana est a-
liæ via, quæ longè & procul ducit ad san-
ctitatem, sed difficilis ad sequendum.

Illi qui ab ea non aberrant sunt Electi
ducti ad magnas actiones per fortissimam
& diviniſsimam victoriosarum gratiarum
Jesu Christi.

Tam pauca bona , quàm etiam habeas , postquam distribuisti quantum debes tuæ familiæ , & tuis prolibus ; recordare quod Amicos habeas , qui tibi in necessitate serviverunt ; Pauperes qui à parte Dei ad te veniunt , Angeli Custodes , qui petunt aliquam parvam portionem pro Ecclesiis de divitiis quibus Deus te donavit. Fac ex his parvas portiones , si non sit possibile melius facere ; nihil interest ; eris enim tam magnus Sanctus quàm illi Domini & Domina , quæ magnificè charitates faciunt & distribuunt. Hæ parvæ portiones , tam parvæ quàm etiam sint , habent coram Deo magnitudinem & idem pretium , quàm considerabiliores Eleemosynæ. Hæ liberalitates tam differentes in terra æqualiter recordentur pensabuntur in Cœlis.

REGULA DUODECIMA.

*Magnificavi opera mea : adificavi
mibi domos : supergressus sum
omnes , qui ante me fuerunt
Eccl. 2.*